

Druhý list Petřův

Pátá část

2P 3,1-13

Předpověď příchodu posměvačů (v. 1-4)

Apoštol se zmiňuje o tom, že toto je již druhý list, který svým adresátům píše. Prvním listem může být 1P, i když není vyloučeno, že apoštol měl na mysli ještě nějaký jiný list. V obou listech, které máme v Novém zákoně, probouzí apoštol čisté smýšlení svých adresátů tím, že jim připomíná slova svatých proroků a přikázání Pána Ježíše, která přijali skrze své apoštoly. Apoštoly jsou zde nepochybně míněni ti, kdo jim zvěštovali evangelium. Petr patrně mezi těmito lidmi nebyl, poněvadž je zde označuje jako „vaše apoštoly“ (verš 2).

Především by měli vědět, že ke konci dnů přijdou posměvači. Když se Kristus stále nebude vracet, budou přicházet lidé a s posměchem se ptát, kde ten slibovaný příchod Krista je. Těmito lidmi jsou patrně oni lživí učitelé, o nichž apoštol mluvil v předchozí kapitole. Jejich charakteristikou je, že žijí doslova „podle vlastních žádostí jejich“ (verš 3). Budou poukazovat na to, že od doby, kdy zesnuli otcové, zůstává všechno stále stejné. Někteří vykladači se domnívají, že otcí tu jsou míněni muži ze zakládající generace církve. Může se však jednat i o muže ze starozákonních dob, což je asi pravděpodobnější. Apoštol předvídá, že tito pochybovači přijdou. Budou zpochybňovat druhý příchod Krista jako takový. Tento jejich názor je povede k domněnce, že si mohou žít, jak se jim zachce.

Co posměvačům uniká (v. 5-7)

Český ekumenický překlad překládá začátek verše 5 takto: „*Těm, kdo toto tvrdí ...*“ V řeckém textu stojí doslova: „*Těm, kdo toto chtějí ...*“ Překladatelé ČEP patrně usoudili, že došlo k chybě při opisování řeckého textu. Opisovač mohl místo slova LEGONTAS (říkající) omylem napsat THELONTAS (chtějící). Slovo „tvrdí“ nebo „říkají“ snad lépe zapadá do celkové souvislosti textu. Avšak pokud v řeckém textu opravdu původně bylo slovo „chtějí“ může to mít pozoruhodný význam, který zachycuje Bible kralická: „*Tohoť zajisté z úmysla věděti nechťi, ...*“ Così jim uniká, zůstává jim to utajeno. Avšak zůstává jim to utajeno proto, že chtějí, aby jim to zůstalo utajeno. Záměrně zavírají oči před pravdou Písma.

A co že jim tedy uniká? Uniká jim, že existence světa závisí na Božím slově. Bůh svým slovem kdysi stvořil nebesa i zemi. Na jeho slovo došlo též k potopě. Jeho slovem je uchováván i nynější svět ke dni soudu a záhuby bezbožných lidí. Mezi ty bezbožné lidi se nepochybně řadí i tito posměvači.

Odmítají vidět, že existence světa závisí jen a jen na Bohu, závisí na Božích rozkazech. Na Boží pokyn - Božím slovem - byl svět stvořen. Na Boží pokyn byl svět zatopen vodami. Stejným Božím slovem je nynější svět uchováván pro den ohně a soudu.

Co by nemělo unikat křesťanům (v. 8-10)

Křesťanům by nemělo zůstat skryto, že Bůh má jiné vnímání času než my lidé. Je nad časem, není jím omezen. Apoštol zde má patrně na mysli Žalm 90, verš 4, kde čteme: „*Tisíc let je ve tvých očích jako včerejšek, jenž minul, jako jedna noční hlídka.*“ (Ž 90,4 ČEP) Co nám lidem připadá dlouhé, je pro Boha jen jako pouhá chvíle. Apoštol dokonce mluví o tom, že to platí i naopak - jeden den je pro Pána jako tisíc let.

Pán neotálí se splněním svých slibů, ale chce dát všem dostatek času k pokání. To, co se lidem může jevit jako liknavost, je vlastně projevem Božího milosrdenství. Odklad Kristova příchodu má být jistě příležitostí k pokání i pro ony posměvače.

Apoštol připomíná, že příchod Kristův bude překvapivý a nečekaný. To je význam přirovnání „jako zloděj v noci“ (verš 10). Bude to den zničení světa. Závěr verše 10 překládá ČEP slovy: „... a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud.“ Tak ČEP překládá/vykládá řecký text, jehož doslovný překlad zní: „... a země a ty skutky v ní budou nalezeny.“ Některé řecké rukopisy zde místo slova, které znamená „budou nalezeny“, mají slovo s významem „budou spáleny“. Toho se drží BKR, když v závěru verše 10 překládá „vypáleny budou“.

Vědomí příchodu Božího dne má být motivací ke svatému životu (v. 11-13)

S ohledem na to, že celý svět se jednoho dne rozpadne, mají křesťané žít svatým a zbožným životem. Jakými lidmi to jen máme být, když se vše, co vidíme rozpadne! Jakými lidmi to jen máme být, když dychtivě očekáváme příchod Božího dne! Jakými lidmi to máme být, abychom opravdu mohli Kristův návrat vyhlížet dychtivě! Příchod Pána Ježíše mohou opravdu toužebně vyhlížet jen Boží lidé, kteří nejsou spoutáni prchavými požitky a úspěchy v současném světě.

Apoštol znovu připomíná, že Boží den bude dnem zničení světa. Zároveň ale připomíná, že to není vše. Křesťané se netěší na zkázu, těší se na nové nebe a novou zemi, které Bůh stvoří. V této nové zemi a novém nebi bude přebývat spravedlnost. Už tam nebude žádné bezpráví ani utrpení. Toto nové nebe a novou zemi čekáme „podle jeho slibu“ (v.13). Apoštol tu má patrně na mysli Iz 65,17 a Iz 66,22.